

Ромска сватба в Скопие

на единица на социалната и икономическата им организация. Ромското семейство е синоним на стабилността на цялата общност: то е опората на индивида в циганската група.

Действията на всеки човек се разглеждат като действия на член от съответното семейство: всяка извършена грешка се преживява като грешка на семейството, всеки достоен акт заздравява авторитета на цялото семейство сред останалите роми. За тях социалната солидарност е морален закон: сираците се приютяват, възрастните се обграждат с уважение и грижи.

Обикновено браковете се сключват в рамките на общността. Мъжът и жената имат различни роли: жената се грижи за възпитанието на децата и за оцеляването на групата при възникващи икономически трудности или проблеми с властите, а мъжът защитава семейния престиж в групата, той притежава авторитет и власт за вземане на решения. Децата живеят и се отглеждат в многолюдни семейства, съставени от три или четири поколения.

Религията, съществена страна на ромската култура, се определя от историческите контакти, които те установяват с народи и религиозни общности в различните части на света. Обикновено ромите възприемат религията на местното население.

В Полша и Испания например мнозинството от тях са католици, а на Балканския полуостров – са православни християни или мюсюлмани. Характерно за ромите в България и на целия Балкански полуостров е, че те често почитат едновременно и християнските, и ислямските празници, обреди и ритуали.

Чрез възприемане на вярванията и ритуалите на околното население ромите са се приспособявали към обществото. Някои от християнските вярвания и обреди се превръщат в неделима част от културата на циганите християни (например силната привързаност към култа на св. Богородица (Дева Мария), св. Георги и пр.). Особено място в религиозния живот на последните заемат ритуалите, свързани с раждането и смъртта. Проява на религиозната ревност и активност на ромите католици са широко разпространените в Западна Европа религиозни поклонения, в които участват цели родови групи.

Пример за това са поклоненията от Сент-Мари до ла Мер в Южна Франция до Ромериа дел Росио в Андалусия, от Норвегия към Светите места в Ерусалим и др. В началото на 90-те години бързо се развива създаденото през 50-те години във Франция циганско Петдесятно движение, което се стреми да обедини всички цигански групи от Великобритания до България и от Португалия до Русия независимо от държавните граници, срещу външ-